

Serà possible, Titulars catalans?

per

J MESTRES I MIQUEL

En un moment passional patriòtic, pensant més en les llibertats de Catalunya i en la més convenient estructuració i efectivitat de la Sanitat mateixa, que en els interessos propis com a Titulars, constituïrem la nostra Associació Catalana de Sanitaris, separant-nos col·lectivament de l'«Asociación Nacional», malgrat la seva obligatorietat i les comminacions que des de Madrid rebíem. El nostre gest, vist amb simpatia i complaença pels elements sanitaris oficials de Catalunya i pels dirigents de la Generalitat i per destacats polítics actius, a la nostra Assemblea rebel·lió hi concorregueren representació del Sr. President de la Generalitat, de la Sanitat Oficial, intervingueren en les nostres tasques, tot era frases d'encoratjament i col·laboració i promences d'ajut.

Què ha passat que justifiqui un canvi tan radical?

Serà possible que els drets adquirits pels Titulars a l'empar de les lleis generals de l'Estat siguin anul·lats?

Serà possible que càrrecs obtinguts, uns per oposició, altres per concurs, amb inamobilitat reconeguda, que hi porten rotzenes d'anys de prestar-hi servei en siguin desposseïts?

Serà possible que col·laboradors entusiastes d'aquella obra, avui la destrueixin?

Serà possible que es confeccioni, discuteixi i aprovi una llei que *suprimeixi les titulars de totes les branques sanitàries*?

El Consell del Sindicat, vista la moció d'algunes Seccions Comarcals presentades a la passada Assemblea del Sindicat, vista la demanda directa de la Junta de Titulars al Consell que prengui pel seu compte la defensa dels interessos dels Titulars, el Consell va acceptar aquest encàrrec, i nomenà del seu si tres Consellers: els doctors Abelló, Solé Daniel i el que signa, perquè junts amb dos representants dels Titulars, els doctors

Marimon i Valls, es constituïssin en ponència per aquest afer.

Aquesta ponència, després d'un estudi fet i d'una visita oficial al President de la Generalitat, sabedora del perill que corrien els drets dels Titulars, no ha volgut carregar amb la responsabilitat, davant la magnitud de l'afer, de proposar actituds ni recomanar actuacions, li ha semblat més oportú d'acceptar la iniciativa de les Seccions Comarcals de celebrar una Assemblea extraordinària de Delegats del Sindicat, perquè com a màxima autoritat, acordi el que més convingui.

El Consell del Sindicat, rebudes les peticions estatutàries, ha acordat, com disposen els Estatuts, convocar aquesta Assemblea i assenyalar el dia 10 de setembre a la tarda per a tenir lloc l'Assemblea i fer les gestions que cregui convenients.

L'Assemblea que anem a celebrar és extraordinària per molts conceptes; perquè són la quasi totalitat de Seccions que ho demanen, extraordinari és el motiu, difícilment en celebrarem una altra de més important pel volum d'interessats, per la importància econòmica per a l'estament, es tracta, per una disposició poc meditada, de mermar els ingressos de l'estament mèdic en més d'un milió i mig de pessetes a l'any; fixeu-vos el que això significa: les lluites entre companys per a substituir aquest ingrés, i no seran pas els rurals sols els que en patiran, sinó, també, els de ciutat, perquè a alguns els farà impossible la vida a ruralia i aniran a engruixir la plètorà a ciutat.

Jo pregunto als companys sindicats, si sabem que hi havia algú que ens volgués estafar el magnífic Casal que avui posseïm, què no fariem per defensar-lo? Doncs pensem que en el que perdrem els rurals per aquesta impremeditada disposició, cada any podríem construir un casal nou.

Ha d'ésser extraordinària per la concurrència, no ens podem acontentar que cada Secció Comar-